

Det er vigtigt for SF, at mennesker kan bo i fred. Det er uacceptabelt, at boliger kan ødelægges ved, at andre bruger dem som forretningssteder, og helt uacceptabelt, hvis de bruges til salg af stoffer.

SF vægter således i allerhøjeste grad, at man kommer hashklubbernes kriminelle og på forskellig vis generende aktiviteter til livs.

Samtidig er det også vigtigt for SF, at mennesker, som af den ene eller anden grund ikke falder helt ind i billedet af »normaldanskeren«, ikke ved vedtagelsen af dette lovforslag sættes i en situation, hvor de konstant kan trues med forskellige foranstaltninger i henhold til både boliglovgivningen og straffeloven, uden at de har en tilstrækkelig retsbeskyttelse.

SF vægter, at retssikkerheden for de implicerede parter er i orden. Uskyldsformodningen skal således også tjene som grundlæggende princip i dette spørgsmål. SF har derfor noteret sig, at Advokatrådet i sit høringssvar tilkendegiver, at politiet allerede besidder de fornødne instrumenter til at bekæmpe de handlinger, som lovforslaget sigter mod, samt at flere af de hørte parter betoner behovet for alternative foranstaltninger, der retter sig mod de grupper, som kommer i hashklubberne.

Dertil kommer spørgsmålet om grundlovens bestemmelse om forsamlingsfriheden. Det er SF's opfattelse, at det svar, justitsministeren har givet vedrørende dette spørgsmål, ikke i tilstrækkeligt omfang afkræfter den usikkerhed, der er forbundet med det meget principielle spørgsmål, om grundlovens § 79 overholdes ved dette lovforslag.

På den baggrund kan SF ikke støtte lovforslaget.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Der er tale om et lovforslag, der giver en lang række retssikkerhedsmæssige problemer, og Enhedslisten ser lovforslaget om forbud mod besøgende i bestemte lokaler helt i forlængelse af den såkaldte rockerlov, som vi også klart afviste.

Enhedslisten er enig med Advokatrådet, der har udtrykt, at politiet allerede har de fornødne redskaber til at bekæmpe de kriminelle handlinger, lovforslaget retter sig mod

Lejeloven giver rig mulighed for at opsigte lejemål, hvis en lejer udviser en sådan adfærd, at

andre beboere udsættes for uacceptable gener i form af fysisk og psykisk vold eller trusler herom eller generende støj. For så vidt angår lejemål omfattet af erhvervslejeloven eller lov om leje af almene boliger, er der også rige muligheder for at smide en lejer ud på grund af generel utryghed, forråelse af miljøet i eller omkring ejendommen eller lignende, og en udlejer kan ophæve et lejemål, der benyttes til andre formål end det, der er aftalt.

Enhedslisten ser derfor ikke nogen grund til yderligere stramminger. Dette lovforslag bygger på en urimeligt vidtgående fortolkning af Højesterets dom fra august 1999, hvor Højesteret siger, at grundlovens § 79 ikke forhindrer, at der fastsættes regler ved lovgivning, som begrænser forsamlingsfriheden uden at være rettet mod en forsamlings meningstilkendegivelser, såfremt begrænsningen sker til beskyttelse af andre væsentlige interesser, herunder andres liv og velvære.

Det er stadig uigennemskueligt, hvornår man faktisk er omfattet af forbudet, og hvornår man ikke er omfattet. Rigsadvokaten problematiserer også, om det vil være muligt at føre bevis for, at den besøgende vidste eller burde have vidst, at der var nedlagt et forbud. Og det er uklart, hvordan de strafbare handlinger skal være fastslået. I sit høringssvar foreslår Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby, at det er en forudsætning for forbud, at de strafbare forhold på et eller andet tidspunkt bliver fastslået ved en advarsel, en bøde eller en dom. Det tages der overhovedet ikke højde for i lovforslaget. Det følger af bestemmelsen, at forbudet kan nedlægges, selv om strafbare handlinger ikke er fastslået ved dom. Man kan altså få et forbud, uden at der er en dom.

I det hele taget er bestemmelsen om, at der gives mulighed for at forbyde besøgende på baggrund af en formodning om, at der er tale om en virksomhed, der systematisk indebærer strafbare handlinger, så upræcis, at det næppe er foreneligt med princippet om, at enhver er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Formuleringen om, at der skal være tale om aktiviteter, som kan medføre ulemper og utryghed hos omkringboende, er efter Enhedslistens opfattelse heller ikke så præcis, at man kan sige, at der er tale om en klar lovhemmel til at gennemføre de foreslåede indgreb.